

kærkommen Gave af 6 smukke Stole til at fuldstændiggøre vort nye Møblement, lavet af Snedkermester Frøken Horsbøl. Gaven er skænket af Gros-serer Frøken C. M. Hansen, Pile-stræde 43.

Endvidere besluttedes det at fort-sætte de i Fjor saa godt begyndte Klubaftener for Medlemmer i Tiden fra 16. Oktober til 16. April, den 1. og 3 Mandag i hver Maaned og at afholde nogle offentlige Møder i Løbet af Vinteren.

Agnes.

(Frit fra svensk efter den finske Forfatterinde Minna Canth's Noveller.)

Som Barn i Skolen stod hun over alle. Ikke alene i ydre Skønhed, men i Begavelse i enhver Henseende. Hun var klarttænkende, skarpsindig, havde en ren, pletfri Karakter og en brændende Stræben efter Kundskaber og alt, hvad der var ophøjet i Livet.

Den blotte Tanke, at Agnes kunde foretage sig noget, der var urigtigt, fandt vi andre umulig. Og stod vi selv tvivlende og ikke rigtig kunde afgøre, hvad der var Ret og hvad Uret, da spurgte vi os selv: Hvad vilde Agnes gøre? Og saa gjorde vi, hvad vi antog, hun vilde gøre.

Det var ikke blot Børnene og de unge i Fortsættelsesskolen, der beundrede hende: Lærerne og Lærerinderne gjorde det i lige høj Grad. Ingen kunde for øvrigt rose sig af at være hendes specielle Ven, hvem hun kunde betro sine Hemmeligheder.

Nogen saadan havde hun knap. Hun talte aldrig om sligt. De unge Spradebasser vovede slet ikke at nærme sig hende, de beundrede hende blot paa Afstand og Agnes værdigede dem knapt nogen Opmærksomhed.

Et Par Aar før sine jevnaldrende blev hun udskreven af Skolen for at fortsætte sine Studier i Helsingfors.

Det første Aar skrev hun til Kammeraterne, men det følgende ikke en eneste Gang.

Det forundrede dog ingen.

Hvorfor skulde hun tænke paa os ubetydelige Mennesker og den lille uanselige Skole? Nu var hun kommen i større Forhold, i intelligente Kredse, som passede bedre for hende. Hun havde det godt, hvor hun var, havde hun skrevet. Det var altsammen saa naturligt. Hun savnede ikke os andre og hvorfor skulde vi være misfornøjede derved?

I mange Aar hørtes der intet fra Agnes. Men ved et Bryllup samledes flere af de gamle Skolekammerater og i den Anledning kom en af dem tilbage fra Helsingfors, hvor hun var bosat.

Har I hørt noget mærkeligt om Agnes? spurgte hun pludseligt, da Talen faldt paa de gamle Skoleforhold. Nej, hvorledes? Sig, hvad er der?

Hun er rejst til St. Petersborg som Selskabsdame hos en rig Fyrstinde.

Agnes! Agnes til St. Petersborg som Selskabsdame? Nej, aldrig i Verden!

Som Selskabsdame?

Ja; men tænk hos en Fyrstinde;

det er jo noget helt andet end en almindelig Selskabsdame.

Aa Snak! Selskabsdame er Selskabsdame, og desuden i Petersborg!

Hvor I dog er enfoldige og smaa-lige, fortsatte Fortælleren. Jeg tror ikke, at jeg bryder mig om at fortælle mer. I begriber jo ingenting.

Jo fortæl, fortæl!

Saa hør da. Fyrstinden har indført hende i Petersborgs fornemste og højeste Kredse, hun har tilmed været ved Hoffet. Agnes har skrevet, at hun lever i en Hvirvel af Nydelser og knapt kommer hjem fra den ene Fest, før hun gaar til den næste. For hende er det naturligvis endnu i høj Grad uvant og som en fuldkommen Eventyrverden. Baller saa storartede, at ingen i Drømme har set noget lignende, Operaer, Balletter, Koncerter, straalende Toiletter, det fineste Salonliv og saa fremdeles.

Selskabet hørte undrende paa alt dette.

Men mon det i Længden kan tilfredsstille Agnes? spurgte en.

Om det tilfredsstiller hende? Hvad skulde da ellers tilfredsstille hende — om ikke noget saadant? Naturligvis tilfredsstiller det hende. Agnes var jo som skabt for den store Verden. Der kunde hun jo vække Opsigt. Og alle de høje Herrer, Baroner, Grever, Fyrster, og alle andre ville blive vanvittigt forelskede i hende.

Men hun, Agnes selv? spurgte en, hvem skal hun komme til at elske?

Ja, hvem skulde Agnes selv komme til at tilhøre? — Det var et Spørgsmaal, som ingen kunde give Svar paa.

Jeg havde været gift i fem Aar og havde tre smaa Børn, der tog al min Tid, saa jeg var temmelig ukendt med den store Verdens Gang.

I Staden fejredes en storartet Musikfest, til hvilken Sang- og Musikselskaber fra nær og fjern havde indfundet sig, foruden Masser af andre Mennesker fra alle Landsdele.

Jeg deltog ogsaa i Festen, saa meget som jeg kunde. — enten maatte jeg eller Pigen jo blive hjemme hos Børnene.

Den første Dag kom jeg noget sent til Festepladsen; Musikken var begyndt. Flagrende Faner, grønne Guirlander og brogede Blomster, med hvilke Husene var pyntede, forjog allerede paa Forhaand Hverdagsstemning og Hverdagsbekymringer. Og jo mere jeg nærmede mig Musikpladsen, desto lifligere blev Festindtrykket. Mægtige Toner lød imod mig. Vejret var herligt. Solen skinnede klart, Søen var blank, Træerne fulde af Løv, og den skyfri Himmel hvævede sig over os, høj og blaa.

Festklædte Mennesker skyndte sig forbi, de var forsinkede, lige som jeg.

En stor Musikestrade var optagen til sidste Plads af Sang- og Musikforeningernes Medlemmer. Som en mægtig Strøm af Toner bølgede Salmen: „Vor Gud han er saa fast en Borg“ ud over den uoverskuelige Menneskemasse. Jeg stansede for at høre. Mit Hjerte var opfyldt af andægtige Festtanker, og lige som alle andre følte jeg mig gennemtrængt af en varm patriotisk Følelse.

Efter Salmen fulgte en Pause.

Sangerne steg ned fra Estraden og blandede sig i Mængden. Jeg saa mig omkring, men opdagede ikke en eneste bekendt. Kun fremmede Ansigter overalt.

Mine Øjne gled fra den ene til den anden, men stansede pludselig ved en Dame, som stod lidt til Siden, noget længere borte, omgivet af to-tre Herrer, sandsynligvis hendes Beundrere.

(Fortsættes.)

Magasin du Nord.

Dampvæveri,
Gardin- og Møbelstof-Fabrik.

Hver **Onsdag** sælges Rester af alle Varesorter samt afskaarne mindre Maal af Partivarer under almindelig Pris.

Alt er mærket med Maal og Pris.

Ved disse billige Onsdags-Salg er altid Lejlighed til fordelagtige Indkøb, saavel af Fabrikvarer med Vævefejl som andre kuranter Manufakturvarer.

Damer!!!

Hvis De ønsker en blød, frisk og glat Ansigtshud da gaa til

MRS. BARRIGAR

Enestaaende Resultater.

Fjerner **Filipenser** generende **Haarvæxt** og **Vorter** uden at efterlade **Ar** eller **Mærker**. For at blødgøre Huden anbefales **Skindfod Salve** det eneste Hudmiddel benyttet af **Adeline Patti**, hvilken tog 1ste Præmie paa **Chicago** Udstillingen.

Hundrede af Anbefalinger ligger til Efter-syn. Kun ægte naar **Mrs. Barrigar** Navn findes paa Daasen. **Klinik Nicolaigade II 2**, Mrs. Barrigar fraraader paa det Bestemteste alle kunstige Midler mod Fjernelse af generende Haarvæxt. Kun Elektrolyse er ufeilbare.

Odder Broderihandel.

Stort Udvalg af alt til Broderifaget henhørende.

Lærerinder ved Højskoler og andre Haandgerningsskoler erholde 10 % Rabat.

Paategning udføres hurtigt og billigt paa alle Stoffer.

Hurtig Ekspedition.

Helga Videbæk,

Orgel-Harmoniums

fra **125 Kr.** ÷ **10 %** Rabat mod Kontant. General-Agentur for de største amerikanske og evropæiske Fabrikker. Billige Leje- og Afbetalingsvilkaar. Forlang vore Prislistes.

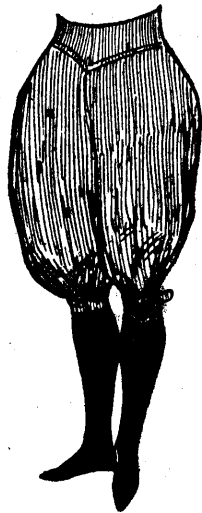
Sølvmedaille Malmø 896 og Stockholm 1897.

Petersen & Steenstrup. Axelhus 2 D Kbhvn. V.

Undervisning i Linnedsyning.

Maanedlige Kursus 10 Kr.

Johanne Nielsen,
Vestergade 78, Odense.

Reformbenklæder

efter engelsk System i **Lasting**,

Alpacca eller **Eisengarn**

forede med Bomuldsflonel

11,50

forede med holl. Uldflonel

Kr. 15,00,

benyttes af enhver engelsk Dame, giver slankere Figur og gør baade Underskørt & Klokke overflødige. Tit hver enkelt Figur sammenries først en Prøve.

Anna Lindgreen,

Knabrostræde 4.

lige ved Nygade.

Dansk Kvindesamf. Fæstkontor,
Nørregade 33, St., Telefon 17679.

søger dygtige Kokke-, Stue- og Barnejomfruer til Oktober og November til høj Løn

Soro Højskole.

(Bojsensminde.)

Karleskolen aabnes 3. November.

Pris 30 Kr. maanedlig. Oplysninger gives og Indmeldelser modtages af

K. Bjerre.

Kobberstik & Raderinger.

Efter Flytning til Villaaen **Nordre Frihavnsvej II**, lige ved Trianglen, udsælges hele mit store Lager til ukendte billige Priser. For 2—4 Kr. findes et stort Udvalg nydelige Blade, som ville pryde ethvert Hjem. Store Blade til Festgaver fra 5—20 Kr., f. Eks Rembrandts Nattevagt (Bogladepriis 150 Frs.) for 15 Kr., 100 Raderinger à 10 Frs. for 3 Kr. Mapperne ligge fremme Søn- og Hverdage. Prøvesendelser franco til Landet.

E. Jespersen.

Vore egne Vinduer.

(Sluttet.)

Nogen polemisk Karakter har dette Blad ikke. Ikke heller bæres det af nogen udpræget selvstændig Aand, hvilket kanske kan forklares af, at Bladet kun udgør et Appendix til et Dagblad.

Trods sit Navn er „Kvindernes Blad“ lige saa lidt som noget andet nordisk Kvindeblad — saa vidt mig bekendt — i videste Mening et Organ for Kvindernes Interesser. Ogsaa her er Underklassens Kvinde „den stumme Søster“, som ikke har sit Ord med i Meningsskiftet. Bladets fjerde Side kunde i Stedet for Kogebog bringe Meddelelser om hende og fra hende, Meddelelser, som gennem af fremlægge hendes trøstesløse Eksistensvilkaar i Dagens Lys, kunde vække ikke blot Medlidenhed, men ogsaa Solidaritetsfølelse.

Initiativet til at højne de arbejdende Kvinders Stilling maa udgaa fra de øverste Samfundslag her som andet Steds, og først af alt maa de usle Lønforhold gøres kendte og bevises med Tal. Det er disse Lønninger mere end Arbejdet selv, der udsuger sine Ofre og udestænger alle Muligheder for Udvikling. Det er Lønforholdene, som i væsentlig Grad bidrager til at berøve den arbejdende unge Kvinde den nødvendige Modstandskraft mod en Storstads Fristelser.

Et Forsøg paa at blotte denne vor Civilisations dybe Skyggeside frembyder „Kvindernes eget Blad“, eller rettere har frembudt; thi Bladet maatte af Mangel paa nødvendig Grundkapital og Tilslutning inddrages. Dets Maal var just at slaa til Lyd for de arbejdende Kvinders berettigede Krav og i første Række vække Interesse for hende i de øverste Lag, at vise, hvor Trangen efter Lys og Luft, efter Oplysning og forbedrede Forhold rører sig lige mægtigt i Kvindens Bryst

paa Samfundslagernes nederste Trin saa vel som paa de øverste.

Det er derfor meget at beklage, at Foretagendet ikke kunde bære sig, at denne raabende Røst saa hastigt forstummede. Hvad den manede til, skal upaatvivlelig udgøre den nærmeste Fremtids Opgave. Thi vi, som har vundet Frigørelsens Fordele, har sikkert noget at godtgøre. Det ser ud, som om Kvindespørgsmaalet i flere Lande stanser i sin Udviklingsgang — som om den for et Øjeblik stanser sine Skridt.

Er der Hindringer paa Vejen?

Er det Mangel paa ny Synspunkter, som holder Bevægelsen tilbage?

Det er svært at tyde den Tids Tegn, hvori vi lever, men ligger det ikke nær at tænke, at Udviklingen nu er naaet en af Mærkepælene, maaske endda den allernærmeste, men hvilken den dog ikke kan komme forbi, før visse Vilkaar er opfyldte? Mon ikke Viseren staar der og siger: „Se tilbage! Se de talløse Skarer af Kvinder, som er blevne tilbage paa Vejen

eller ved Vejkanterne — tag dem med!“

Det er tilvisse sandt, at i vor Kamp for Lys og Udvikling har vi ikke taget de brede Lag med; i Striden for bedre Livsvilkaar har vi ladet dem være alene. Og dog er vor Skyld til dem ikke ringe. Thi det er aldeles sikkert, at Storindustrien, som har løftet Byrden fra Kvinden i de øverste Samfundsklasser og dermed muliggjort hendes Frigørelse, lagde den blot meget tungere paa Skulderen af Underklassens Kvinder. Vel findes der dem, som vil hævde, at Industrien ogsaa har frigjort den arbejdende Kvinde, idet den har ligestillet hende med Manden, men dette, der lyder saa kønt i Teorien, stemmer blot meget lidet med de virkelige Forhold.

Industrien har ligestillet Kvinden med Manden i Spørgsmaalet om selve Arbejdet, det er sandt, men som vi ved, strækker Ligestilletheden sig ikke saa langt som til de højst vigtige Lønforhold.

Og tillige — selv uden disse er